

Νεομάρτυρας Άγιος Γεώργιος ο εν Ιωαννίνους

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ – ΓΑΜΟΣ: Ο Νεομάρτυρας Άγιος Γεώργιος, ένας από τους λιγοστούς που μαρτύρησαν μετά την ανεξαρτησία του πρώτου σύγχρονου Ελληνικού κράτους, γεννήθηκε στο οικισμό Τσουρχνλί (Άγιος Γεώργιος, σήμερα, Γρεβενών).

Οι γονείς του, Κωνσταντίνος και Βασιλική, ήταν φτωχοί αγρότες. Εξαιτίας της φτώχειας των γονιών του, παρέμεινε αγράμματος. Οκταετής έμεινε ορφανός και πήγε στα Γιάννινα, όπου έγινε ιπποκόμος του Χατζή Αβδουλά, αξιωματικού του Ιμίν Πασά.

Στην υπηρεσία αυτή παρέμεινε για οκτώ χρόνια. Το 1836, ο Γεώργιος αρραβωνιάστηκε μια νεαρή ευσεβή Γιαννιώτισσα, την Ελένη. Την ημέρα των αρραβώνων, όμως, συκοφαντήθηκε από έναν Χότζα ότι είχε εξισλαμιστεί κατά τα προηγούμενα χρόνια

. Όταν ρωτήθηκε στο δικαστήριο σχετικά, ο Γεώργιος, χωρίς φόβο ομολόγησε ότι γεννήθηκε από χριστιανούς γονείς και ότι παρέμεινε χριστιανός καθ' όλη τη ζωή του. Το δικαστήριο πείστηκε και τελικά αφέθηκε ελεύθερος. Τον Αύγουστο πιθανότατα της ίδιας χρονιάς νυμφεύτηκε.

Το 1837 προσλήφθηκε ως ιπποκόμος στον Μουσελίμη Φιλιατών, από όπου επέστρεψε στα Ιωάννινα το Δεκέμβρη του ίδιου έτους για τη βάφτιση του γιου του, που είχε γεννηθεί στα τέλη του 1837. Έτσι, στις 7 Ιανουαρίου, βαπτίστηκε ο γιος του και, λόγω της ημέρας, έλαβε το όνομα Ιωάννης.

“ΔΙΚΗ” ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟ: Στις 12 Ιανουαρίου 1838, ο ίδιος Χότζας τον κατηγορήσε πάλι ότι εξευτελίζει τη μουσουλμανική πίστη, λέγοντας ότι ενώ προηγουμένως ήταν Οθωμανός, τώρα είναι Χριστιανός, παντρεμένος με Χριστιανή και ότι βάφτισε και το παιδί του χριστιανό.

Αφού τον συνέλαβαν, τον έκλεισαν στη φυλακή και τον πίεζαν να αλλαξοπιστήσει. Εκείνος όμως παρέμεινε αμετάπειστος, ομολογώντας τη χριστιανική του πίστη. Ο κλήρος και ο λαός των Ιωαννίνων μάταια προσπάθησαν να προλάβουν την άδικη απόφαση του Τούρκου δικαστή κατά του Γεώργιου.

Πολλοί μάλιστα προσπαθούσαν να τον πείσουν να δραπετεύσει από τη φυλακή. Αυτός επέμενε να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Τρεις φορές που οδηγήθηκε στον κριτή, συνεχώς ομολογούσε την πίστη του. Ο ίδιος ο μητροπολίτης Ιωαννίνων, Ιωακείμ ο Χίος, πήγε στο δικαστήριο για να υπερασπιστεί το Γεώργιο.

Την επόμενη μέρα, στο δικαστήριο, προσπαθούν να πείσουν το Γεώργιο να αλλαξοπιστήσει, προτείνοντάς του θέσεις και αξιώματα. Εκείνος εμμένει στην πίστη του ομολογώντας ξανά: **«Χριστιανός είμαι»**.

Έτσι το μαρτύριο αρχίζει. Τον μαστιγώνουν ανελέητα, τον καίνε με βραστό λάδι και κερί, του τρυπούν τα νύχια με ακίδες, βάζουν βαριά πέτρα στο στήθος του, την οποία μόλις και μετά βίας σηκώνουν είκοσι άνδρες. Ο Γεώργιος υπομένει γενναία λέγοντας με απλότητα: **«Είμαι Χριστιανός και Χριστιανός θα πεθάνω»**.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ: Στις 17 Ιανουαρίου, ανήμερα του Αγίου Αντωνίου, ημέρα Δευτέρα, ο Άγιος απαγχονίστηκε. Το ιερό λείψανό του παρέμεινε κρεμασμένο μέχρι τις 19 Ιανουαρίου, διάστημα κατά το οποίο παρατηρήθηκαν πολλά θαυμαστά σημεία.

Ήδη από το βράδυ της Δευτέρας, 17 Ιανουαρίου, ένα φως κατέβαινε από τον ουρανό και στεφάνωνε το κεφάλι του Νεομάρτυρα. Το φως αυτό εμφανιζόταν κάθε βράδυ το τριήμερο που ο Νεομάρτυρας παρέμεινε απαγχονισμένος. Ακολούθησε καταιγισμός θαυμάτων στην πόλη.

Πλήθος πασχόντων από ποικίλες ασθένειες προστρέχοντας στον άγιο λάμβαναν τη θεραπεία τους. Ακόμη και **«μια Τουρκάλα άρπαξε την κάλτσα από το πόδι του αγίου και έτρεξε εις μίαν άρρωση Τούρκα, ήτις εθεραπεύθη αμέσως»**, λέει ο Συναξαριστής.

Γι' αυτό και σε εικόνες ο άγιος εικονίζεται κρεμασμένος και φορώντας κάλτσα μόνο στο ένα πόδι. Κατόπιν το σκηνωμά του αγοράστηκε με 300 γρόσια καθώς επιβεβαιώνει και το κατάστιχο της Μητρόπολης των Ιωαννίνων, το οποίο ενταφιάστηκε με τιμές στη δυτική πύλη του Ιερού Βήματος του μητροπολιτικού ναού του Αγίου Αθανασίου.

Η ταφή του Αγίου ακολουθήθηκε από πλήθος θαυμάτων, αδιάψευστων πειστηρίων αγιότητάς. Στις 25 Οκτωβρίου 1971 έγινε η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του, τα οποία εναποτέθηκαν στο ομώνυμο ναό των Ιωαννίνων, που κτίστηκε στον τόπο που πριν ήταν το σπίτι του. Ναός στη μνήμη του Αγίου υπάρχει και στη γενέτειρά του, Άγιο Γεώργιο Γρεβενών, όπου φυλάσσεται τμήμα το ιερού του λειψάνου.

